

QUANTUM MYSTICISM

ON THE ORIGIN OF SUPERPOSITION OF TIME

Космическа Философия

Разбиране на Космоса чрез Философия

Безплатен достъп до философски книги.

Достъпна на **42 езика** с висока лингвистична качествена благодарение на AI превод.

Достъп до книгата

Четене онлайн

Изтегляне на PDF/ePub

bg.cosmicphilosophy.org/quantum-mysticism/

Отпечатано на 29 март 2026 г.

CosmicPhilosophy.org

Съдържание

1. Квантов мистицизъм

1.1. Нарушение на математиката

1.2. Емпиричната капан

1.3. Мистично мислене

1.4. Догмата за пълнотата

1.5. Заключение

ГЛАВА 1.

Квантов мистицизъм

За произхода на суперпозицията на време

През март 2026 г. научният медиен портал Earth.com публикува статия, обобщаваща състоянието на квантовата физика:

“ Вплетените частици споделят връзка, която им позволява да си „говорят“ мигновено. Това означава, че измерването на една частица веднага повлиява на състоянието на другата, независимо колко са далеч една от друга. Колкото и невъобразимо далежда концепцията за квантовото вплитане, вече не е предмет на дебат дали е истина или не.

(2026) Скоростта на квантовото вплитане е измерена за първи път - тя е твърде бърза, за да бъде възприета

Източник: [Earth.com](https://earth.com)

Статията популяризира изследване, публикувано в Physical Review Letters — най-престижното списание по физика —

авторство на проф. Йоахим Бургдъорфер, проф. Ива Бржезинова, екип от TU Wien, Австрия и екип от Китай (У. Дзян и др.).

Според изследователите, чрез измерване на атосекундни закъснения по време на фотоионизация — процес, при който лазер удря атом, освобождавайки електрон и оставяйки йон — те са уловили „раждането“ на квантово вълнитане. И тъй като техният математически модел не може да дефинира или предвиди единично време на напускане, те заключиха, че електронът съществува в „суперпозиция на различни времена на раждане“.

Phys.org и TU Wien цитират изследователите с следните онтични твърдения:

Това означава, че времето на раждане на електрона, който отлита, по принцип не е известно. Може да се каже, че самият електрон не знае кога е напуснал атома. Той е в квантово-физическа суперпозиция на различни състояния. Той е напуснал атома както в по-ранен, така и в по-късен момент.

И:

На кой момент „наистина“ се е случило не може да бъде отговорено — „действителният“ отговор на този въпрос просто не съществува в квантовата физика.

Разглеждане на логическата рамка на изследването разкрива дълбоки логически заблуди и вътрешно противоречие.

ГЛАВА 1.1.

Нарушение на математиката

Основата на изключителното твърдение на изследването разчита на нарушение на математиката.

В стандартния квантов формализъм, 🕒 времето е строго параметър. То е външната координата, спрямо която системата се развива. То не е и никога не е било квантова наблюдаема. Няма самосъпътстващ „времеви оператор“ с собствени състояния.

Да се твърди, че електронът е в „суперпозиция на времена“, означава да се третира времето като физическа наблюдаема със специфични собствени състояния („по-ранно“ и „по-късно“ състояние). Авторите заобикалят фундаменталните математически дефиниции на собствената си област, за да превърнат координатен параметър във физически парадокс. Това не се третира като формална грешка, а като установена наука от водещо списание.

ГЛАВА 1.2.

Емпиричната капан

Отвъд математическото нарушение, централното твърдение на изследването създава неизбежна логическа капан относно собствените си емпирични данни.

Експериментът използва лазерно събитие на смущение, което функционира като дефинирана референтна часовник за системата. При измерване тази система дава високо специфични, кохерентни квантови стойности — конкретно, повтаряема корелация от средно ~ 232 атосекунди, свързана с енергийното състояние на остатъчния йон.

Авторите използват тази корелация от ~ 232 атосекунди като основен емпиричен отпечатък на теорията си. Въпреки това, в същия момент те твърдят, че действителното време на раждане „*просто не съществува в квантовата физика*“.

Това принуждава изследването към фатална логическа дилема:

- ▶ **Път А (Логическа последователност):** Времето на раждане съществува допълнително спрямо йонната енергия. Фундаменталната инвазивност на измерването предотвратява едновременното определяне и на двете, но корелацията между тях е измерима.
- ▶ **Път Б (Изборът на авторите):** Времето на раждане не съществува и електронът е в суперпозиция на множество времена.

Проблемът в Път Б: Ако дадено свойство не съществува, измерването не може да даде кохерентна корелация *относно* това свойство. Корелация от ~232 атосекунди не може да бъде измерена, ако няма действително време за корелиране.

ГЛАВА 1.3.

Мистично мислене

Емпиричната капан се задейства от категорична грешка относно фундаменталната инвазивност на измерването. За да знае времето на раждане, наблюдател трябва пасивно да наблюдава напускането на електрона. Тъй като измерването изисква взаимодействие, това е физически невъзможно.

Изправени пред тази неизбежна емпирична граница, авторите изпълняват специфична последователност от логически грешки, характерна за мистичното мислене:

1. **Достигане на границата:** Признаване, че *априорно* познание за времето на раждане е невъзможно **без да се споменава**, че наличните обяснение за тази фундаментална невъзможност е, че емпиричното измерване е инвазивно.
2. **Отказ от логическото решение:** Отхвърляне на логически последователния възглед, че свойството

съществува, но не може да бъде едновременно определено поради комплементарност.

3. **Измисляне на парадокс:** Вместо това, спекулиране, че електронът физически заема множество времена едновременно.
4. **Изтриване на стойността:** Деклариране, че „действителното“ време на раждане „не съществува в квантовата физика“.

Професор Бургдъорфер:

Може да се каже, че самият електрон не знае кога е напуснал атома. Той е в квантово-физическа суперпозиция на различни състояния. Той е нал атома както в по-ранен, така и в по-късен момент.

ГЛАВА 1.4.

Догмата за пълнотата

Последователността от логически грешки не е инцидент на интерпретацията. Тя е мотивиран защитен механизъм, защитаващ основен институционален мандат на физиката: Догмата за пълнотата.

Историческият произход на този догма се намира в известна статия от 1935 г. на Айнщайн, Подолски и Розен (EPR), която поставя следния въпрос: „Може ли

квантовомеханичното описание на физическата реалност да се счита за пълно?“

Последвалият дебат Айнщайн-Бор беше фокусиран основно върху пълнотата. Айнщайн твърдеше, че тъй като квантовата математика предоставя само вероятности, тя е логически непълна - липсват ѝ променливи.

Институционалният отговор, воден от Нилс Бор, твърдеше, че квантовата механика е пълна, но трябва да приемем, че реалността няма определени свойства преди измерването. Гледната точка на Бор стана преобладаващата доктрина.

Тази доктрина почива на презумпцията за Математически реализъм: вярата, че математическият формализъм не е просто предсказателен инструмент, а може да представлява буквално описание на Вселената.

Логическото следствие на този догмат е непоклатимо: ако формализмът се приема за пълн, тогава всяка неспособност на математиката да даде определен отговор не може да бъде свалена по нея. Неуспехът трябва да бъде прожектиран върху физическата реалност. Това е мотивацията зад наблюдаваното мистично мислене.

Като декларират, че действителната стойност на времето на раждане „не съществува в квантовата физика“, авторите на изследването в PRL използват догмата за пълнотата, за да предпазят математиката от етикета "непълна".

Заклучение

Когато най-престижното списание по физика в света публикува изследване, което изисква отричане на собствените си емпирични данни, за да поддържа парадокс на „множество едновременни времена“, и когато масовите научни медии кодифицират същата тази логика, обявявайки дебата за квантовото впитане за „приключил“, това демонстрира, че квантовата мистика не е аномалия, а статуквото.

Когато твоята теория изисква електроните да забравят собствената си история, за да се впишат в уравненията, не си открил природата на електрона – разкрил си ограничението на уравнението.

— Философ на квантовата физика (2026)

Референтно изследване: Времеви закъснения като атосекундов сонда за междueleктронна кохерентност и впитане (Physical Review Letters)

Космическа Философия

Разбиране на Космоса чрез Философия

Отпечатано на 29 март 2026 г.

Тази книга е достъпна на 42 езика в CosmicPhilosophy.org.

Онлайн четец

PDF

ePub

Източник: bg.cosmicphilosophy.org/quantum-mysticism/